SVOBODA — СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VO... 246. JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, DECEMBER 29, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 29-го ГРУДНЯ 1989 Ч. 246. РІК XCVI

О. Криса виступить по радіо

Ню Йорк. — Визначний український скрипаль Олег Криса, що готує свій великий самостійний концерт в Карнеґі Голл в неділю, 21-го січня 1990 року, буде перед концертом гостем на відомій радієвій музичній передачі WQXR, якою провадить Роберт Шермен.

Одногодинна програма під назвою „Кімната для слухання" відбудеться в середу 3-го січня 1990 року о год. 12:00 полудня.

Передача пройде, як звичайно, через станцію „Ню Йорк Таймс" з Ню Йорку на хвилях 1560 AM і дасть нагоду американським слухачам почути розмову з українським віртуозом та вперше послухати його гри на скрипці.

ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ

Ню Йорк. — Український Інститут Америки влаштовує зустріч Нового Року в неділю, 31-го грудня, о 8-ій год. вечора, 2 Схід 79-та вул. У новорічній програмі — музика, вечеря, напитки. Даток — 50 дол. від особи. В справі замовлень треба звертатися на число телефону: (212) 288-8660.

Відбудеться „Маланка" з шляхетною ціллю

С. Бавнд Брук, Н.Дж. — Виконуючи заклик Екзекутиви УАКРади та спільного рішення на громадських зборах, що вібулося 10-го грудня про створення комітету для допомоги Народному Рухові України за Перебудову, Головна Управа Організації Демократичної Української Молоді в ЗСА постановила прихід з „Маланки", зустрічі Нового Року, призначити на ту ціль.

Коли члени Управи ОДУМ задумали в тому році піднести рівень святкувань українського Нового Року та згідно із традицією саме в день Маланки 13-го січня влаштувати велику спільну зустріч із відповідною програмою, вони ще не знали, що можуть цю приємну подію зв'язати із такою шляхетною ціллю.

Але тепер, ідучи за покликом української спільноти та з бажання допомогти батьківщині фінансово, негайно рішено увесь дохід із цієї імпрези призначити на цю важливу ціль. Цим українська молодеча організація, як завжди, показує свою громадську зрілість і зрозуміння потреб України.

Тому організатори не лише бажають це подати до загального відома, але надіються, що українська спільнота Ню Йорку та околиці підтримає їхні намагання та своєю участю у Маланці допоможе якнайбільше успішно осягнути намічене організацією ОДУМ.

„Маланка" відбудеться в приміщеннях Сомерсет Гілтон Готелі, недалеко від осередку УАПЦ в Бавнд Бруку, Н.Дж. Готель, знаходиться в місцевості Сомерсет при Атріюм і Дейвидсон вулицях. Вступ на Маланку 75 дол. від особи, а для студентів до 23-го року життя — 50 дол. Це включає повну вечерю з шампанським і забаву. До танців будуть приґравати дві українські оркестри — „Одночасність" з Торонто і „Тріо" Олеся Кузишина.

За інформаціями та квитками і столиками слід телефонувати до Олександра Непріля (718) 657-0317 або до Андрія Шевченка (201) 890-5986.

ПОМЕР А. ДЕЙНЕКА

Дітройт. — Тут у вівторок, 26-го грудня, у місцевій лікарні помер на 75-му році життя старшина УПА Александер Дейнека (Сковорода). Народився в родині селянина в селі Кривоверба на Підляшші. В рядах УПА був активний до 1949 року, коли то прибув до Західньої Німеччини. Залишив в смутку дружину Теодосію. Похорон відбувся тут в четвер, 28-го грудня, з української православної церкви св. Покрови на український православний цвинтар.

УНСОЮЗ ВИПЛАТИТЬ СВОЇМ ЧЛЕНАМ 1,5 МІЛЬЙОНА ДОЛЯРІВ ДИВІДЕНДИ

Джерзі Си्ті, Н. Дж. — Український Народний Союз, крім щорічних пожертв на різні народні цілі та на свою студіюючу молодь, які визначить 32-га Конвенція в травні 1990 року, обдарує своїх членів в тому році дивідендами на загальну суму 1,5 міл. дол.

Це було одне з кількох рішень Головного Екзекутивного Комітету на кінцеворічних нарадах, які відбулись тут в Головній Канцелярії УНСоюзу в суботу, 9-го грудня.

Наради відкрив і ними проводив головний предсідник д-р Іван Флис, а крім нього в нараді взяли участь: заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, головний директор для Канади мґр Іван Геврик, заступниця головного предсідника Ґльорія Пашен головний секретар Володимир Сохан і головний касир Уляна Дячук.

Прийнявши порядок нарад запропонований д-ром І. Флисом, серію звітів започаткувала головний касир У. Дячук.

Звіт У. Дячук

За 10 місяців 1989 року майно УНСоюзу зросло на суму 685,000 дол., а за останніх 12 місяців на 1,192,000 дол. Загальна сума майна на кінець жовтня ц.р. була 63,937,919 дол.

Сума отриманих вкладок осягнула 2,275,159 дол., що рівняється сумі з попереднього року. Відсотки від інвестицій принесли суму 4,747,390 дол., на суму 412,205 дол. менше, як рік раніше. Отримано відсотків від позички на Домі УНСоюзу у висоті 520,443 дол. У попередньому році Корпорація Дому виплачувала відсотки ще за минулі роки і їх загальна сума була 1,250,000 дол., і тому вплатила цього року менше відсотків.

У видатках найбільше зросла сума виплаченої дивіденди, яка дала 1,470,472 дол. Зріст був на суму 458,142 дол. в порівнянні з дивідендою за 1988 рік. Була це найбільша сума дивіденди в історії нашої організації.

Виплачена сума грошової вартости грамот рівнялася майже сумі з попереднього року і виносила 362,744 дол. Посмертні виплати зросли на суму 15,704 дол. і осягнули загальну суму 705,358 дол. Також зросли цього року виплати дозрілих вивінувальних грамот на суму 253,319 дол. Їх загальна сума дала 1,068,199 дол. Вже за 10 місяців цього року виплати дозрілих грамот зросли на 69,000 дол. в порівнянні зі загальною сумою за цілий попередній рік. Видатки Союзівки дали суму 954,708 дол. і були на 76,760 дол. менші, як в тому самому часі минулого року, але допомога Союзівці на капітальний ремонт дала загальну суму 264,635 дол. більше, чим рік раніше.

Виплати видавництва осягнули суму 1,174,196 дол. Вони зросли цього року на 74,000 дол.

Корпорація мала всіх прибутків на загальну суму майже 2,600,000 дол. Ці прибутки були менші на 268,700 дол., як у 1988 році. Через опорожнені банкові поверхи сума отриманих чиншів впала на 267,036 дол. Всіх чиншів отримано на суму 2,486,000 дол. Сума всіх видатків виносила 2,441,123 дол. у порівнянні з роком 1988 видатків було менше на 550,000 дол. Сума виплачених відсотків зменшилася на 739,249 дол. Податки за реальність зросли на 108,823 дол.

Всіх прибутків з готелевого підприємства на Союзівці було у висоті 831,108 дол. В порівнянні з 1988 роком прибутки зросли на суму 135,000 дол. Не тільки число гостей в часі літнього сезону було більше, як у 1988 році, але також всі суботи і неділі весною і восені були зайняті весіллями, чи з'їздами.

Готелевих видатків було (без направ, капітального ремонту, податків та забезпечення) у 1989 році у висоті 953,884 дол. Рік раніше сума видатків дала 706,600 дол., що вказує на зріст готелевих видатків на суму 247,284 дол. Коли взяти до уваги зріст готелевих прибутків на 135,000 дол., то в загальному до готелевого підприємства доложено суму 112,284 дол. Ціни на Союзівці є на половину менші, як у інших готелях такої самої кляси, не беручи до уваги ще й опусту, який прислуговує членам УНСоюзу. Щоб мати повний образ всіх видатків, до готелевих виплат треба додати ще других 374,343 дол., виданих на направи і капітальний ремонт, як і 119,673 дол., виплачених на покриття податків від нерухомости і забезпечення, та 68,578 дол. на меблі і устаткування.

Звіт В. Сохана

В 11 місяцях 1989 року придбали секретарі відділів та організатори 1,195 нових членів, забезпечених на загальну суму 7,759,000 дол.

На число 1,195 нових членів склалися: 398 у департаменті молоді, 679 у департаменті дорослих та 118 із грамотами акцидентового забезпечення. Здобутки понад 100 нових членів були в таких місяцях: 142 у серпні, 133 у березні, 132 у листопаді, 117 в лютому, 104 в липні та 102 у червні. У зв'язку із підготовою до Конвенції, яка відбудеться в травні 1990 року, можна сподіватися посилення членської кампанії, тому що відділи стараються до кінця року доповнити своє членство та здобути управнення до делеґатів на цю Конвенцію. В грудні цього року число нових членів повинно осягнути 300.

Втрати в числі членів, підсумовані тільки до кінця жовтня, тобто за 10 місяців, виказують, що 1,099 членів закінчили платити свої вкладки за грамоти кляс P-20 та P-65, 870 членів отримали виплати повних сум вивінування за свої дозрілі грамоти, 837 членів померло, а 809 членів вибрали передчасно грошові звороти за свої грамоти. Великі числа дозрілих до виплати та виплачених грамот пов'язані із 20-річчям посиленої передконвенційної кампанії у 1969 році, коли члени забезпечились грамотами кляс E-20 та P-20.

З кінцем жовтня 1989 року нараховував УНСоюз 70,257 членів, включно із виплаченими грамотами та грамотами на безплатному продовженні. За цих 10 місяців звітового року втратив УНСоюз на чистсо 1,720 членів.

В останніх місяцях звітового року більше уваги та праці вимагає допомога секретарям відділів у їх стараннях доповнити своє членство, щоб здобути управнення до конвенційних делеґатів. За станом повноправних членів з 31-го грудня 1989 року, тобто згідно з числом членів на виказах у

(Закінчення на стор. 3)

РУМУНИ НЕ ХОЧУТЬ КОМУНІСТІВ В УРЯДІ

Ню Йорк. — Як повідомляють американські кореспонденти з Букарешту, багато румунів незадоволені тим, що до складу Ради Фронту національного спасіння входить багато комуністів, хоч чужинецьких коментаторів це зовсім не дивує, бо як могло бути інакше в країні, в якій некомуністи десятиліттями були усунені від громадської і політичної діяльности.

„На відміну від Польщі, Східньої Німеччини і Чехо-Словаччини, де були альтернативи, тут не існувало ні 'Солідарности', ні 'Хартії 77', ні самвидаву, ні екологічного руху, — зауважив один західній дипломат. — Тепер справа в тому, як поставити на ноги країну, в якій 40 років не було альтернатив".

Колишній політв'язень Валентіне Ґабрієлеску, який брав участь у створенні Ради Фронту кілька днів тому, заявив, що різко виступає проти його остаточного складу. Він зауважив, що спочатку Рада Фронту складалася з „політичних новачків", а це дало перевагу новому президентові Румунії Йоанові Ілієску, колишньому членові комуністичного кабінету і секретареві ЦК, який попав у немилість за критику на адресу Чаушеску.

„Ці комуністи завжди самі пролізуть і своїх протягнуть, — сказав Ґабрієлеску. —Я переконаний, що ця публіка захоче нанести на комунізм новий глянц. Ми не для того скинули Чаушеску, щоб знову попасти під комуністів". У Букарешті вже відбувся студентський мітинґ, учасники якого протестували проти включення комуністів до складу нового уряду. Мітинґ відбувся не зважаючи на заборону нового уряду. На думку Ради Фронту національного спасіння, реальна ситуація в місті не сприяє проведенню масових мітинґів.

Газета „Ізвєстія" опублікувала невелику заяву Михаїла Ґорбачова, який поздоровив Йоана Ілієску з обранням на пост голови Фронту національного спасіння „в той час, коли патріоти намагаються врятувати націю від сил терору". Агентство АП підкреслює рідкісний випадок, що ця заява підписана просто „М. Ґорбачов" і не містить титулів автора. В газеті поміщено також коротку заяву Ради міністрів СССР з поздоровленням Петрі Роману у зв'язку з його обранням на пост прем'єр-міністра Румунії.

Збільшується кількість країн, які визнали новий румунський уряд. Серед них Чіле, Колюмбія, Греція, Мадярщина, Еспанія і ще мінімум десять держав. Лівійське пресове аґентство повідомило, що Тріполі висилає в Румунію літак з медикаментами. З Чехо-Словаччини прибули авта швидкої медичної допомоги і два літака з медикаментами та продуктами.

Міністерство закордонних справ Мадярщини оголосило про припинення ворожнечі з Румунією з приводу становища мадярського меншинства в Трансильванії і висловило підтримку новому урядові.

Американський уряд виділив Міжнародному Червоному Хресту півмільйона долярів на допомогу постраждалим під час боїв у Румунії.

Олбанська Округа УНС відбула організаційні наради

Вотервліт, Н.Й. (Л.В.). — В суботу, 18-го листопада тут в залі Українського Клюбу відбулися організаційні наради Олбанської Округи УНСоюзу.

Наради відкрив голова округи Павло Шевчук, вітаючи гостей, а саме головного предсідника УНС д-ра Івана Флиса і головного радного Володимира Кваса

Секретар Округи В. Літинський прочитав порядок нарад, а голова подав короткий перегляд праці в 1989 році. З його звіту видно що в організаційній ділянці Округа працювала задовільно. За 10 місяців цього року придбано 43 члени. Квота на 1989 рік виносила 50. Є всі ознаки, що цього року Округа не тільки досягне, але і перевищить призначену їй квоту.

В 1989 році, на першому місці є голова округи П. Шевчук (13-ий Відділ), який придбав 17 членів. Стефанія Гаврилюк (88-ий Відділ) придбала 9; В. Квас (88-ий Відділ) — 2; В. Варшона (266-ий Відділ) — 7, М. Савків (57-ий Відділ) — 5; Д. Коцан (191-ий Відділ) — 3. Три відділи Округи не зорганізували нових членів. Тепер Олбанська Округа має 1,208 членів. Голова закликав усіх секретарів і членів посилити свої зусилля над приєднанням нових членів.

Слідуючою точкою була довша доповідь головного предсідника д-ра І. Флиса, в якій він подав в деталях підсумки праці УНС. За десять місяців УНС приєднав 1,063 членів. Винайм будинку УНС натрапляє на труднощі. Під цю пору два і пів поверхи стоять пустими і за останніх 10 місяців чистий дохід з винайму приміщень в будинку виносить 249,000 дол. Фінансовий стан УНС є задовільний. Загальне майно УНС виносить 64 міл. дол., а за останній рік майно збільшилося на 1,505,000 дол. Д-р Флис присвятив багато часу поясненням різних грамот, які УНС має в продажу. На його думку ці грамоти вповні відповідають потребам української громади. На кінець головний предсідник

(Закінчення на стор. 3)

Зустріч з Л. Костенко

Ню Йорк. — НТШ влаштовує зустріч з найбільшою поетесою нашої доби, авторкою багатьох поетичних збірок, Ліною Костенко. Авторка віршованого роману „Маруся Чурай", присвяченого леґендарній піснярці з часів повстання Богдана Хмельницького, виголосить доповідь на тему: „Сьогоднішня ситуація української літератури". Поетеса читатиме свої нові твори зі збірки „Вибране", яка саме вийшла з друку. Зустріч відбудеться в суботу, 30-го грудня, о 5-ій год. вечора у великій залі Українського Народного Дому, 140 Друга авеню, між 8-ою і 9-ою вулицями.

Ф. Гуменюк відвідав Едмонтон

Едмонтон, Альта. — На запрошення Катедри Української Культури та Етнографії ім. Лідії та Ераста Гуцуляків у Едмонтоні перебував український мистець Феодосій Гуменюк.

Ф. Гуменюк є сьогодні одним із визначніших українських мистців. Він тепер проживає і працює у Ленінграді. Неконформістичні праці Ф. Гуменюка виставляються вже від 20 років і відомі головно на Заході. Останньо він здобув довгоочікуване признання офіційної української преси.

27-го листопада, Ф. Гуменюк прочитав на Альбертійському університеті лекцію про сучасний український живопис. Д-р Богдан Медвідський привітав присутніх, а Галина Клід представила мистця і розповіла про його життєвий і творчий шляхи. Ф. Гуменюк розповів про свої мистецькі зацікавлення і про теми своїх праць. Для ілюстрації мистець показав багато прозірок своїх давніших і новіших картин, стараючись пояснити свою точку зору численній публіці. Мистець привіз з собою і виставляв серію акварельних праць, які зображали зимові обряди в Україні. Відповідаючи на питання, він розповів про українську громаду Ленінграду та про сучасні події в Україні.

Ф. Гуменюк працює тепер над великою серією праць, які ілюструють цикл календарних обрядів в Україні. Стануть вони частиною популярної книги для наближення ентографічних тем широкому колі читачів в Україні і на поселеннях.

Проходять пластові лещатарські табори

Учасники лещатарських пластових таборів.

Ґленнс Фоллс. Н.Й. (Тарас Харахаліс). — Тут в понеділок, 25-го грудня розпочалися як щороку, пластові лещатарські табори для юнацтва. Це вже 36-ий зимовий пластовий табір, що його кожного року організують пластуни із Куренів УСП і УПС „Бурлаки", а 12-ий який відбудеться в Ґленнс Фоллс.

Пластова молодь із ЗСА вже добре відома в цій зимовій лещатарській місцевості і тому при в'їзді до Ленд Марк Мотор Ладж, колиби, де приміщені таборовики, пишається цілий час табору великий напис „Вітайте пластуни", а голосниками передають українську музику. Український прапор висить поруч американського і канадського при в'їзді до колиби, як також на лещатарських з'їздах.

163 учасники із пластового юнацтва та проводу є поділені на два окремі табори відповідно до віку. Головний табір, що нараховує 97 юнаків і юначок провадить комендант ст. пл. Андрій Яців, „Бурлака" з Торонто. У таборі старшого юнацтва комендантом є ст. пл. Марко Федорак, „Бурлака" з Дітройту. Таборовим лікарем є д-р Нестор Близнак.

День у таборах розпочинається о год. 6-ій ранку руханкою і сніданком, а відтак до год. 6-ої вечора таборовики є на лещатарських з'їздах. Вечорами відбуваються пластові та українознавчі зайняття, вечірки, а останнього дня табору традиційні відвідини св. Миколая з дотепними дарунками для учасників. Закриття табору буде в неділю, 31-го грудня, в часі якого є роздача нагород за лещатарські першенства, красномовство та інші пластові вмілості.

Рівночасно недалеко місця таборування, „таборує" 140 батьків юнацтва та їхніх приятелів, так що під час дня на лещатарських з'їздах Вест Мавтен перебуває не менш як 300 українських лещатарів.

У СВІТІ

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА Джорджа Буша звернулася до кількох европейських країн з проханням заморозити банкові конта ген. Мануеля А. Норієґи, в яких є більше як 10 міл. дол. ЗСА твердять, що ці гроші є пов'язані з його торгівлею наркотиками. Крім цього офіційні чинники заявили, що арешт близького співробітника ген. М.Норієґи може дати нові докази проти самого М. Норієґи.

ПРОВІДНИКИ РУМУНСЬКОЇ революції найменували тимчасового президента та повідомили про зформування нового кабінету, не зважаючи на те, що збройний спротив прибічників розстріляного президента Ніколае Чаушеску ще не зовсім зліквідовано. Новий президент це 59-літній Ян Ілієску, колишній партійний діяч, що попав у неласку Н. Чаушеску. Новонайменований президент, як й нашвидкоруч оформлений уряд, мають урядувати до квітня 1990 року. А тоді сподіються перевести перші вільні вибори в Румунії від часу закінчення Другої світової війни.

КОМУНІСТИЧНІ ПРОВІДНИКИ Болгарії заявили, що розпічнуть переговори з опозиційними групами країни вже на початку 1990 року. Державне пресове аґентство офіційно подало до відома про це рішення Політбюра КП Болгарії, додаючи, що розмови будуть на тему політичних змін в країні. Комуністичний провід в країні, затривожений загальним публічним невдоволенням з уваги на дальші відтягування конкретних змін, приобіцяв у п'ятницю, 15-го грудня зліквідувати свій монополь на владу.

У ВІВТОРОК, 26-ГО ГРУДНЯ офіційні чинники уряду президента Джорджа Буша заявили, що ЗСА зложили на руки Міжнародного Червоного Хреста 500,000 дол. на закуп ліків та інших речей першої допомоги для потерпілих учасників боїв в Румунії. Крім цього ЗСА застановляються над дальшою допомогою цій країні. Уряд ЗСА офіційно визнав тимчасовий уряд Румунії, Національний фронт спасіння, але висловили невдоволення з приводу тайного суду та виконання присуду над президентом Ніколае Чаушеску та його дружиною.

ВИКОНУЮЧИЙ ОБОВ'ЯЗКИ президента Мадярщини Матяш Шурос подав до відома, що перші вільні та багатопартійні вибори в країні за останніх 41 років назначено відбути 25-го березня 1990 року. Мадярщина буде першою країною совєтського бльоку, де відбудуться вільні вибори у наслідок змін у Східній Европі.

В АМЕРИЦІ

ГОЛОВА КОМІСІЇ, створеної Роналдом Реґеном та демократичними лідерами Конґресу, сенатор Джон Рокефеллер, 4-ий, запропонував Адміністрації Джорджа Буша далекосяжний плян універсального забезпечення для всіх американців. Необхідність цього забезпечення викликана відсутністю будь-якого забезпечення у 31-мільйона американців, тобто кожного восьмого громадянина Америки. Зростання цін лікарської опіки, медикаментів та перебування у лікарнях примусило законодавців створити плян універсального забезпечення, який вимагатиме від усіх працедавців надавати медичне забезпечення всім працівникам, або платити податки, щоб допомогти фінансувати державне забезпечення для осіб що його не мають. Комісія Рокефеллера є однією з трьох конкуренційних державних груп, які працюють над пляном медичного забезпечення.

БОРОТЬБУ З ТОРГІВЦЯМИ наркотиками проголосив Ку Клакс Клен в Лейкленді на Фльориді. Поліція і Крайова асоціяція розвитку людей різних рас (N.A.A.C.P.) віднеслися з підозрінням до кампанії цієї расистської організації, яка може під заголовком „Краш Крек Кокайн" зосередити свою діяльність на населенні неґритянського походження, яке переважає в Лейкленді. Лідери Ку Клакс Клену запевняють поліцію, що їх організація стане „вухами і очима" поліції, збиратиме інформації та докази проти торгівців наркотиками, щоб очистити вулиці міста від цієї епідемії.

МОРОЗИ В ПІВДЕННИХ СТЕЙТАХ Америки спричинили нестачу води у Гюстоні. Хоча температура вже нормалізувалася, в місті потріскали рури від морозу, що стало причиною низького тиснення води. Мешканці опинилися без води в багатьох містах Південної Каролайни, Міссурі. Фармери Тексасу і Фльориди втратили мільйони долярів в наслідок знищення морозом врожаю цитрусових овочів. На щастя є надія на імпорт цитрусових овочів з Бразилії, який може врятувати ціни на помаранчі та цитрини.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434 3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на Svoboda

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою —
За зміст оголошень Редакція не відповідає

P O Box 346 Jersey City N J 07303

Радощі і смутки Різдва Христового

Два найбільші церковні свята у році — Різдво Христове і Великдень — є святами радости. Радісним є прихід на світ Месії і радісним є чудо чудес Воскресіння, як доказ, що всесила Господня безмежна і Христос смертю смерть подолав. Але в Америці легковажать свято Воскресення Господнього, зате звеличують Різдво як ніде інде. „Дух Різдва" починається на місяць раніше і триває поза Новий Рік. Символічним його початком є засвічення височезної ялинки перед Білим Домом і закінчується погашенням її. У Ню Йорку ця церемонія відбувається на площі Рокефеллер-центру, майже навпроти собору св. Патріка. А проте загальна радість, якою сповнене свято Різдва, з чудовими колядками, дарунками під ялинкою і масою карток з бажанням щастя — те радісне свято не охоплює на 100 відсотків всього людства. Перш за все — не для всіх обов'язує звільнення на те свято від заробіткової праці. Пожежна сторожа, поліція, персонал автобусової, підземної, залізничної і летунської комунікації, обслуга газоліновик, телефонічних і радіо та телевізійних станцій лікарі й медсестри у шпиталях і ще деякі інші професії мусять працювати. Але це не є нещастям, це обов'язок. Нещастям і трагедією є хвороба і смерть, які не рахуються з календарем, нещастям і трагедією є непередбачені удари долі.

Появилася коротка вістка в газетах, що у керівному щоденнику у Бейруті в Ливані надруковано англійською і арабською мовами Різдвяний привіт восьми американським і десяти англійським, французьким і швайцарським закладникам, що їх багато років тому схопили мусулманські фанатики і тримають в ув'язненні невідомо де. Коротка газетна вістка, а скільки трагічного змісту в ній! Роками невинні люди, між ними професори університетів, високі старшини, видатні професіонали, коротають день за днем, невідомо пощо і защо. Ті, які схопили їх, називають себе членами різних терористичних організацій, як „Організація поярмлених на Землі", „Партія Бога", „Іслямська Свята Війна"... Одного з американських закладників, полковника Вілляма Гіґґінса, опричники розстріляли в минулому році у відплату за те, що ізраїльські вояки схопили видатного арабського терориста. Лідери вільного світу прийняли принцип, щоб не давати грошевого викупу ані не звільняти з в'язниць однодумців отих терористів, бо воно тільки підбадьорювало б фанатиків до дальших злочинів. Але люди караються і нема для них радісного Різдва.

У всесвітню історію записалися дві події, які сталися в цьогорічне Свято Різдва Христового. Диктатор Панами генерал Мануель Антоніо Норієґа за зловлення якого американський уряд проголосив нагороду мільйон долярів, зголосився до амбасади Апостольської Столиці в Панамі. Норієґа зробив мудро, рятуючи своє життя з надією, що зможе використати ті мільйони, що їх накрав за свого панування і скрив у закордонних банках. Але поки він зрікся дальшої війни проти американського війська — згинуло 25 американських вояків, сотні були поранені, були теж убиті і поранені вояки і цивільні громадяни Панами. Цьогорічне Різдво було для них трагічне. Трагічним воно було теж для Румунії. Її комуністичний диктатор Ніколае Чаушеску, засліплений жадобою влади і грошевої наживи, спершу покрив трупами вулиці Букарешту й провінційних міст, наказавши стріляти до мирних демонстрантів, опісля, коли армія приєдналася до борців за свободу — його важко озброєна поліція повела громадянську війну. Чаушеску і його жорстоку дружину Єлєну розстріляли, але це мала потіха для всіх родин, покритих жалобою після втрати своїх рідних.

Або такий ніби дрібний епізод: на одній із вулиць Ню Йорку гналося авто, штовхнуло ззаду інше авто, штовхнене авто в'їхало цілим розгоном на тротуар і розторощило жінку і її дитину. Маленький епізод, привичний у 10-мільйоновому людському муравищі. Але смерть на гладкій дорозі — це не „така-собі" дрібниця, а трагедія. З журбою радість обнялась — безсмертний вислів Олеся — актуальний у Різдвяний час.

Н. Осока

„МЕМОРІЯЛ" ІНФОРМУЄ, ВИКРИВАЄ, ЗАСУДЖУЄ

I.

У Львові вийшов „Поклик Сумління" — інформаційний вісник історико-просвітницької організації „Меморіял". Вісник знайомить читачів з плянами, завданнями, вияснює мету і призначення „Меморіялу" і звітує про вже зроблену працю.

У „Слові до читача" розповідається, що львівська регіональна організація „Меморіял" є частиною загальносоюзного „Меморіялу" і співпрацює з усіма його відділеннями, в тому числі й з московською організацією „Меморіял", яку очолював академік Андрей Сахаров.

„Меморіял" ставить за мету відродити у народу почуття національної гідности і громадської сили, почуттів, що базуються на усвідомленні народом України своєї ваги у господарському і культурному будівництві.

Але „Меморіял" — це ще й специфічна організація, покликана встановити історичну справедливість у ставленні до замучених, страчених і полеглих у роки двох світових воєн, в період сталінського терору і часів неосталінщини; вимагати від держави встановлення справедливости щодо мільйонів громадян, засуджених без будь-якої провини, насильно вивезених до Сибіру, на Колиму та в інші далекі й суворі краї.

На заклик „Меморіялу" 1-го листопада ц.р. по всій Україні були впорядковані ті могили жертв репресій, які на той час уже були знайдені. На могилах відправили Панахиди і мітинги-реквієми, а день 1-го листопада проголошено Днем Пам'яті.

„Поклик Сумління" вміщує цілий ряд документів, що свідчать про жахливі злочини проти українського народу. Наприклад, у статті Юліяна Павліва „Бережанський реквієм" розповідається про трагічні події на початку 1940-их років у селі Нараїв на Тернопільщині. І ця розповідь — про одне лише село! — дає змогу уявити всю міру розгулу невимовної жорстокости, застосованої совєтами до українського народу.

Ось як розповідає про це Ю. Павлів:

„У возз'єднання з Великою Україною вкладався особливий сенс. Після переходу Чевоною армією Збруча громада взяла владу в селі. Визволителів зустрічали хлібом-сіллю та з синьо-жовтим прапором.

На протязі року віра у визволителів змінилася тривогою, а потім — недовірою. Підтвердилась передвоєнна інформація про репресії за Збручем. Легко прогнозувались репресії й у нас.

Хвиля арештів прокотилася взимку 1940 року... Заарештовано було директора школи, одного члена КПЗУ та кількох активістів т-ва „Просвіта" старшого віку. В їх числі і мого батька. Дивним був процес арешту, особливо обшук. Що можна було шукати в хаті багатодітного шевця, хоча він був активістом „Просвіти", агентом страхового т-ва „Дністер"? Обшук виглядав на пошук чогось цінного. „Конфіскували" всі знайдені шкіряні вироби, шлюбну обручку...

Основні арешти відбулися в квітні 1941 року. Вчителів викликали у районо (районний відділ народної освіти) і там вони зникали; слухачів учительських курсів брали під час навчання, решту — в селі ночами. Тітка Іванка після „запрошення" до району попрощалася з рідними, учнями... Довгі два місяці допитів. Передач не приймали. „Чому?" — „Пусть поумнеет", — відповідали. У червні 1941 року було винесено вирок чотирьом із двадцяти арештованих. Трьох з них засуджено до страти...

Розпочалась війна. Все село очікувало повернення в'язнів. Не дочекались. Пішли чутки про страшні мордування в тюрмах. В перших числах липня люди подалися до Бережанської тюрми на розшуки рідних. Жінки брали нас, 10-12 річних хлопчаків, задля безпеки.

...Сотні понівечених трупів у підвалах; залиті кров'ю камери, коридори; кривава стежка на подвір'я; ряди винесених трупів із обрізаними вухами, носами зчорнілими обличчями... Липнева спека, страшний сморід, голосіння, розпач, прокляття... Тітку Іванку знайшли на березі Золотої Липи біля замку, який використовувався НКВС як катівня. Хтось накрив понівечені голі трупи тітки та ще двох мужчин.

Все тіло тітки від ніг до плечей густо вкрите глибокими подряпинами. Обличчя зчорніле. Вийняли з рота ганчірку — язик вирвано... Вище зап'ястя наскрізні рани від ножа, живіт розрізаний від низу до грудей, у статевий огран забита пляшка. Ще дві нараївські дівчини були замордовані в подібний спосіб. Тіла інших замордованих мали не менш страшні сліди знущань: вибрані очі, відрізані статеві органи, обрубані пальці, потрощені голови... Довго ще виловлювали тіла із Золотої Липи і хоронили невпізнаних у братських могилах. Багато замордованих поховано в с. Саранчуки та інших селах. З 19-ти закатованих односельців знайшли і поховали в селі 12. Тіла трьох засуджених до страти нараївців знайдено восени 1941 року біля Бережанського замку в ямі, закиданій камінням. В одного з них, Павліва Т.Г., були обрубані ноги. 15 із 19 замордованих були віком від 18 до 23 років. Складається враження, що основним для сталінського режиму в ті дні був не захист від гітлерівських військ, а максимальне винищення арештованих та усунення свідків.

(Продовження буде)

Іван Кедрин

УКЦЕРКВА В УКРАЇНІ

(Розмова з Владикою Василем Лостеном, Єпископом Стемфордської Епархії).

Питання: Владико Лостен, тепер найактуальнішою для нас справою є події в Україні та зокрема справа нашої Церкви. Який, на вашу думку, стан Української Католицької Церкви в Україні після відвідин Міхаїла Ґорбачова у Папи?

Відповідь: — Думаю, що вже закінчилася перша стадія нашої боротьби за нашу Церкву, а то — за її леґалізацію. Хоч ще не формально, але фактично Українська Католицька Церква не потребує боятися дальших переслідувань. Але перед нами друга стадія боротьби, боротьби за загарбані нам наші святині, наші монастирі, наші церковні землі.

— Як ви, Владико, уявляєте собі цю боротьбу?

— Здається мені, що совєтський уряд і патріярхат Російської Православної Церкви самі здають собі справу, що не можна буде затримати вічно добро нашої Церкви. Коли Ґорбачову залежить на добрих взаєминах із Апостольською Столицею, коли він просив Святішого Отця відвідати Совєтський Союз і хоче відновити дипломатичні взаємини між СССР і Ватиканом, то трудно було би провокувати Ватикан дальшим затримуванням нашого майна. Коли Ґорбачов заповів появу закону про свобідний релігійний культ усіх віровизнань у СССР, то треба звернути тим Церквам їхні святині. Російський православний архиєпископ Філарет, як речник Російської православної Церкви, відійшов, а на його місце прийшов архиєпископ Кирил, із Смоленська. Він проголосив, що хоче перевести „діялог" з Українською Католицькою Церквою. Я негайно повідомив його, що ми готові приїхати до Москви чи іншого міста на розмову з ним. Я відразу вніс подання на признання мені візи. Відповіді ще не маю, але думаю, що її дістану і тоді порозуміюся із Митрополитом Стефаном та Верховним Архиєпископом Кардиналом Мирославом.

— Коли ви, Владико, були в Україні, то який ви завважили стан УКЦеркви у Львові?

— Я був в Україні від 20-го червня до 10-го липня. Це вже близько п'ять місяців тому, але згідно з моїми відомостями, назагал тамошній стан не змінився. Українські католицькі Богослужби правились у Преображенській церкві. Коли Архиєпископ Філарет хотів цьому перешкодити і знову забрати цю церкву — державна совєтська влада на це не погодилася. Видно, що вже півроку тому Ґорбачов, не хотів дразнити Ватикану. Собор св. Юра все ще в руках православних, але напевно його нам повернуть, бо українці у Львові вже не бояться і напевне переведуть в тій справі нові масові мирні демонстрації. Волоську церкву, де останнім формально адміністратором, фактично парохом, був о. канонік Дам'ян Лопатинський, цього самого віку, що Слуга Божий Андрей, перемінили були на музей, а церква святих Петра й Павла служить Українській Автокефальній Православній Церкві.

— Цікаво, бо я маю ще оригінал свідоцтва вінчання мого з моєю покійною дружиною Марією 60 літ тому — вона мешкала на Цетнарівській вулиці на Личакові — і ми повінчалися саме у церкві святих Петра і Павла, тямлю, що парохом був там о. Дуткевич. До речі: перед війною православних, за вийнятком еміґрантів із Наддніпрянської України, у Львові та в Галичині не було.

— Це правда, але тепер у Галичині є цікаве явище. Від заборони Української Католицької Церкви минули 43 роки. У багатьох селах наші люди просили свого священика, щоб він прийняв православ'я і цим не лиш врятувався, але й залишився їхнім парохом. Православним він був тільки назверх. Про Автокефальну Церкву в Галичині знали тільки одиниці. Тому тепер українці в Галичині знають тільки „Церкву", загально. Вони прив'язані до віри і Церкви. Це добре і було би дуже зле, коли би саме тепер, як по всій Україні пішов народний рух за свободу, настав внутрішній релігійний фермент. Патріотична ієрархія УПЦеркви це напевне розуміє.

— Де ви, Владико, були в Україні і які ваші загальні враження?

— Я маю близьку родину у Тернопільщині. Їздив до Києва, був у Каневі, у Почаєві, в Галичині був у Тернополі, у Бережанах. Україна своєю природою робить велике враження на всіх, які туди приїжджають. Я був там перший раз, бо щойно тепер міг дістати візу і їхати свобідно. У Львові майже всі написи російські, але люди говорять по-українськи, у Києві навпаки — багато написів українських, але на вулицях і по крамницях мова російська. Коли я заговорював до прохожих по-українськи — вони відповідали теж по українськи. Не знали, хто я, тільки знали, що я з Америки. До туристів з Америки ставляться дуже прихильно і цікаво. Але відчувається не тільки бідність, але й відсталість у порівнянні зі Заходом. Треба довшого часу і допомоги від нас, щоб наші брати нас наздігнали. Але я оптиміст.

— Владико, Ви поїхали на Україну після Синоду у Римі. Що на Синоді було найважливіще?

— Дискусія про Україну і чаради, як допомогти Ук-

(Закінчення на стор. 4)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ
Редагує Лев Яцкевич

Космічні сутички зі землею

Хоч наш всесвіт збалянсований перфектно, а все ж таки час від часу трапляються у ньому менші чи більші сутички та зудари. Про можливість таких зударів, навіть поміж плянетами, згадує д-р Е. Величковський у своєму доволі контроверсійному творі „Світи у зударі".

Наша соняшна система, сповнена приблизно 100 більйонів самих тільки комет, яких шляхи в ряди-годи перехрещуються з орбітою землі. І хоч астрономи окреслюють правдоподібність їх сутичок із землею відношенням 1:400 мільйонів, таких кометних сутичок відбулося досі за час чотирибільйонового існування землі, приблизно 50.

Комети, подібно як люди, родяться, а згодом умирають. Після їхньої смерти, їх залишки перетворюються у метеори й метеорити. Менші розміром, метеори спалюються, здебільша в атмосфері землі, а народ називає їх популярно — „спадаючими зорями".

Метеорити проходять крізь атмосферу землі з великою швидкістю та зударюються з нею з мерехтливим спалахом та грюкотом. Один з таких метеоритів, вагою 60 тонн, вбився в земну кору, в Нумібії (південно-західня Африка), а другий в Арізоні.

Але більшу загрозу для землі, ніж метеорити, становлять астероїди, що різняться від метеоритів не тільки своєю величиною, але й хемічною композицією здебільша, камінно-металевого характеру. Деякі астрономи вважають астероїди малими плянетами, або їх відламками.

Вони творять астероїдний пояс, розташований поміж Марсом та Юпітером. Під впливом ґравітаційних сил астероїди, час від часу, відриваються від цього матірного пояса та починають свою індивідуальну мандрівку в космосі. Один з таких заблуканих астероїдів, найменням „Гермес", величиною півмилі у промірі, проніся в листопаді 1937 року, з великим грюкотом біля нашої плянети на відстані 500,000 миль. Якщо б такий астероїд злетів, у густонаселену частину нашої землі, він заподіяв би непомірні шкоди в людях, житлових домах та міських спорудах.

Невідомо, де читачі цієї статті провели свій вечір у дні 23-го березня 1989 року, вони мабуть були не свідомі цього, що саме в той час наша земля стояла під загрозою перелету повз неї потужнього астероїду 1989 FC. На щастя відстань проєкторії його лету від землі становила 450,000 миль та була удвічі більша, ніж відстань місяця від землі. Коли б цей астероїд впав до океану, він міг би виростити хвилі водні, величиною кількох сотень метрів та заляти ними всі прибережні міста цього океану. На щастя, величина цього астероїда була на багато менша, ніж „Гермеса". Але якщо б він навіть у такій величині впав на суходіл землі, із швидкістю 50,000 миль на годину, він залишив би за собою кратер шириною щонайменше однієї милі. Але, уявім собі тепер, що цей метеор впав на Лондон, Париж, Москву, Токіо, Ню Йорк, чи місто Мехіко!

До речі, на нашу плянету впало вже так багато метеорів, метеоритів та астероїдів, що вона сьогодні була б густо потаврована кратерами, не менше за поверхню місяця, якщо б не космічний вплив ерозії, зумовлений дією земної атмосфери та океанів.

На світанку 30-го червня 1908 року в лісовій околиці Тунгуска на Сибірі, трапилася велика катаклізматична експльозія. В тому дні купецькі каравани, що правцювали крізь пустелю Ґобі, в західньому Китаї, побачила на небі горіючу кулю, що згодом зникла за гірськими верхів'ями Монголії. Сейсмографічні станції в Іркутську, в Єні, на Яві та у Вашінґтоні завважили на скалі Ріхтера інтенсивні тектонічні потрясення, а мешканці Сибіру, на відстані 300 миль, від місця цієї експльозії, побачили ґігантський вогненний стовп, що пнявся стрімко до неба. Згідно зі студіями Української Академії наук в Києві, що були опубліковані в 1980 році, цей великий катаклізм був спричинений експльозією космічного тіла, еквівалентности 300 мільйонів тонн динаміту. Ця експльозія стала дійсністю чотири милі понад землею та змела з її обличчя лісову поверхню, величиною 1,250 квадратних миль.

Науковці вільного світу висувають такі альтернативи цієї експльозії: 1) комета або астероїд, 2) сукупність антиматерії; 3) „Чорна діра"; 4) нуклеарна експльозія.

На нашу думку, альтернатива 3) надто екзотична, а альтернатива 4) надто фантастична, коли взяти до уваги, що першу атомну бомбу споружено щойно на переломі 1944 року.

Крім Тунґуської містерії маємо ще містерію загибелі динозаврів. Згідно з гіпотезою багатьох вчених, ця остання містерія була спричинена зударом великого астероїду з землею приблизно 65 мільйонів років тому назад. Доказом цієї гіпотези є наявність в метеоритах та астероїдних кратерах рідкісного металу іридію, що у 95 відсотках є космічного походження.

А тепер, важливе питання, чи існує можливість уникнути сутички з астероїдами? На думку, Е. Герріса, астронома Струміневої лябораторії в Пасадені, малий астероїд, можна перетворити в газову пару, цільним пострілом атомного стрільна, а більший астероїд, відхилити з його шляху, під умовиною, що такий астероїд буде передчасно зідентифікований.

Але найкраще не думати, або забути про можливість сутички нашої плянети з астероїдом або іншим небесним об'єктом, щонайменше за час нашого дочасного життя.

Мирослав Семчишин

БЕЗВАРТІСНИЙ ЗАКОН ПРО ДЕРЖАВНУ МОВУ В УКРАЇНІ

II.

А в дальшому, беручи за основу точку закону, що російська мова є мовою міжнаціонального і міжсуспільного спілкування, автори проєкту мали відкриті двері впровадити російську мову як паралельну чи не до всіх інших статей, статей, що мали б законно привернути права і привілеї українській мові як державній. Отже, згідно з остаточною версією закону про мови, українською і російською мовами приймаються акти найвищих державних органів; мовою діловодства і документації державних, партійних і громадських органів є в основному українська мова, але може бути і національна мова етнічної більшости даної території, в даному випадку в наскрізь зрусифікованих областях — російська. Також мова судочинства, конференцій, засідань тощо є українська, але може бути нею і неукраїнська, якщо більшість цього захоче. А на практиці таке законодавство допускає до того, що в зрусифікованих областях, де населення зокрема міст, від двох чи трьох десятків років перестало вживати української мови як розговірної, перестало читати і писати по-українськи, російська мова буде дальше в моновжитку урядовому, суспільно-громадському чи особистому.

Оця узаконнена двомовність не минула теж дитячих садків, шкіл і інших учбових закладів. Ба, щобільше — закон вимагає, щоб у всіх загальноосвітніх школах поруч української, вивчення російської мови має бути обов'язковим. У вищих учбових закладах (університетах, інститутах тощо) навчання провадиться українською мовою, але впарі з цим можуть створюватися групи з російською або іншою мовою навчання. Також наукові праці оформляються українською або російською мовою. Мова масової інформації є українська або іншонаціональна (читай — передусім російська).

Яка ж була реакція депутатів на оцей жалюгідний закон? Між депутатами були патріоти-захисники рідної мови, але й були відкриті чи приховані вороги. На захист прав української мови виголошено ряд палких промов (Олесь Гончар, Борис Олійник, Юрій Мушкетик, Дмитро Павличко й інші); між захисниками знайшлося теж двох росіян, які промовляючи по-українськи, присоромлювали наших земляків-автохтонів за їхню психологічну нехіть до рідної мови, якої для своєї кар'єри, відреклися вони... Такі ж пристрасні, сповнені забріханости і промосковського яничарства промови виголошували відкриті вороги української державности і їх було куди більше, ніж щирих і відкритих патріотів. Проти цих останніх твердим муром стояла безоблика маса, зформована довгими роками вислуги за шматок гнилої ковбаси, маса, для якої крім наживи нічого святого не існує, а справа рідної загубленої мови чи історичної пам'яті — ледве чи ще існує у їхній заглушеній свідомості...

З вимовним коментарем закону виступив письменник Ю. Мушкетик. Він між іншим сказав: Будуть потрібні роки і десятиліття важкої щоденної роботи, щоби привернути українській мові статус справді державної мови. Якщо українська мова не буде мовою міжнаціональною спілкування на території УССР, то ми ніколи не доб'ємось, щоб цілі реґіони спілкувались між собою офіційно... Наш закон поступається перед законами про державну мову, прийнятими в усіх інших республіках СССР. В Казахстані, Туркменії вже визнано їхні рідні мови за державні. „Невже ми виявились грішними"?!

І врешті, на сторінках „Літературної України" появилась „Заява правління Т-ва Української Мови ім. Т. Шевченка з приводу прийнятого Верховною Радою закону про мови". В цій заяві між іншим стверджується, що: 1. Закон, що вже в проєкті був суперечливим і недосконалим, зазнав в ході прийняття значного погіршення, бо виявляє виразну тенденцію до утвердження горезвісної теорії двомовности. Ця теорія не ґарантує республіці національно-культурного суверенітету і не забезпечує українській мові повноцінного функціонування в усіх сферах життя.

2. Обговорення проєкту закону про мови показано, що в українському суспільстві є сили, що упереджено ставляться до законних національних прав та потреб українського народу. У виступах деяких депутатів під час сесії Верховної Ради виразно виявлявся імперський великодержавний погляд на сучасне і майбутнє української нації.

3. В законі є багато обмежень, що не сприяють відродженню і розвиткові української мови, зокрема у сфері вищої освіти і техніки.

4. Закон про мови, допускаючи паралельне вживання російської чи інших мов, порушує принцип державного статусу української мови як державної у всіх сферах життя.

5. Цілий ряд статей у законі про українську мову передбачає можливість заміни української мови російською, або їх паралельне використання.

6. Товариство Української Мови ім. Т. Шевченка виступає за утвердження української мови як мови міжнаціонального спілкування, бо тільки тоді ця мова може бути справді державною.

Наприкінці Заяви Правління Товариство висловлює надію, що „Верховна Рада Української РСР наступного скликання (а вибори відбудуться у березні 1990 року) перегляне ті положення закону, які суперечать утвердженню української мови як державної у повному обсязі".

Ось якого статусу діждалась українська мова в Україні як „державна"—статусу, що чинить її справді „наймичкою в рідній хаті", і понижує її престиж в очах хоч би казахів чи туркменів, бож їхні рідні мови у їхніх республіках визнано за бездискусійно державні...

Заповіджені на березень 1990 року вибори до Верховної Ради УССР будуть своєрідним іспитом зрілости і національної гордости нашого народу на Батьківщині, бо він має вибрати таких депутатів, які теперішньому антинаціональному і шкідливому законові, який нас компромітує перед іншими народами хоч би тільки СССР, вставлять — „міцніші зуби".

В П'ЯТНИЦЮ, 22-ГО ГРУДНЯ, в Парижі помер лавреат Нобелівської премії Самюель Бекетт. Поет, письменник, драматург С. Бекетт народився в Дубліні, Ірляндія, 13-го квітня 1906 року. Починав С.Бекетт як поет: дебютував у Парижі поемою „Блудоскоп" (1930). Але славу йому принесли його драматичні твори. Сюрреалістична поема „В очікуванні Годо" (1952) з тріюмфом йшла в театрах Европи та ЗСА. В 1969 році за свої драматичні й художні твори С. Бекетт був нагороджений Нобелівської нагородою. В основі його творчості була філософія глибоко, найбільш відважного песимізму, дослідження відносин людини з Богом. У його творах читач разом з автором шукає надію, втрачає її та продовжує жити із свого роду стоїцизмом. С.Бекетт був трагікомічним драматургом, твори якого були повні метафор. Своїми драматичними творами він обійшов натуралістичні традиції в театрі, відкриваючи нову еру експериментального театру метафори і абсурду.

Олбанська...

(Закінчення зі стор. 1)

подав короткий звіт із братської діяльности. Він згадав про цьогорічний ювілейний концерт „Думки" в Ню Йорку, про спонзорство мистецьких груп з Польщі і про допомогу українській студіюючій молоді. Цього року УНС приділив 214 стипендій на суму 118,800 дол., а за останніх п'ять років УНС дав стипендій на суму 540,000 дол.

Головний радний В. Квас в своєму короткому слові поділився із присутніми коротким звітом про Союзівку. Він зазначив, що недавно на Союзівці збудовано новий гуртожиток для робітників і є пляни поліпшити інші будинки для вигоди гостей.

Після доповідей слово забрав М. Цимбалістий, активіст, який боліє неактивністю української громади міста Гадсону і околиці. Він просив щоб Окружний Комітет УНС допоміг пожвавити працю в Гадсоні, бо в противному разі ми втратимо цю громаду. У відповідь на прохання М. Цимбалістого В. Квас обіцяв, що він відвідає відділи УНС в Гадсоні і буде старатися поліпшити їхню працю.

В дискусії після доповідей забирали слово: В. Гупаловський, І. Філь, П. Шевчук, І. Романишин, В. Варшона, А. Урбан, С. Мочульський, інж. Р. Ракочий, Є. Наболотний.

Інж Р. Ракочий пропонував, щоб УНС простудіював можливість увійти в контакт з великими компаніями, в яких працює багато українців, і там старатись діставати нових членів Він також пропонував, щоб УНС дав одну стипендію для спортовця року.

Є. Наболотний заявив, що Україна потребує тепер допомоги. Мільйоновий фонд Українського Визвольного Фронту вже майже вичерпаний, тому він уважає, що УНС повинен посилити свою фінансову допомогу Україні.

І. Філь піддержав акцію УНС в якій молодим особам, які не є членами, УНС висилає безплатано „Український Тижневик" і тим заохочує їх вступити до УНСоюзу.

В. Літинський просив всіх присутніх взяти участь в екуменічній Панахиді, яка буде відправлятися в неділю, 19-го листопада в церкві о. Миколая в Вотервліті за св. п. В. Стуса, Ю. Литвина і О.Тихого, яких саме перевезено до Києва, де в цю пору відправлялися похоронні відправи.

Вичерпавши програму, П. Шевчук закрив збори, дякуючи присутнім за участь і запросив усіх на перекуску, яку приготували І. Урбан і Т. Шевчук.

УНСоюз виплатить...

(Закінчення зі стор. 1)

січні 1990 відділ із 75 повноправними членами буде управнений до одного делеґата, із 150 членами до двох делеґатів, а з 300 членами до трьох делеґатів.

В Рекордовому Відділі поступає далі компюторизація його праці та введення такої компюторизації в інші ділянки діловодства Головної Канцелярії. На черзі є компюторизація листування в українській мові та поширення листування в англійській мові.

З приїздом нових іміґрантів з України та з Польщі зростають можливості придбання нових членів для УНСоюзу. Цих нових іміґрантів стараємось познайомити з УНСоюзом шляхом безкоштовної висилки їм „Свободи" впродовж трьох місяців. Так же само можуть отримати безкоштовно впродовж трьох місяців „Свободу" та „Український Тижневик" всі інші кандидати в члени УНСоюзу.

Заступниця головного предсідника Ґ. Пашен звітувала про свою участь в організаційних нарадах в Чикаґо і Баффало, про святкування 95-ліття УНСоюзу, що його влаштував 452-ий Відділ УНСоюзу в Манстері, Інд., про свої зустрічі з членками 29-го Відділу СУА, яким показала фільм „За стером долі" та про її участь у святкуваннях 80-ліття 259-го Відділу УНСоюзу.

У свою чергу мґр І. Геврик звітував про свою репрезентативну активність, зокрема участь в XVI Конґресі КУК, де вітав генерального губернатора Канади Рамона Гнатишина, у святкуваннях 95-ліття УНС в Монтреалі, яким займалася головна радна Текля Мороз та про його службові поїздки. Мґр І. Геврик зорганізував шість нових членів, забезпечених на суму 20,000 дол.

Посилив свою організаційну працю і д-р М. Куропась, який привіз на ці наради чотири аплікації нових членів на суму 50,000 дол. забезпечення. Д-р Куропась розповів про перебування учнів і учителів з України в Чикаґо і в Діккалб, що відбулося в рамках програми освітньої виміни поміж містами-сестрами Києвом і Чикаґо. Він також брав участь у гарних святкуваннях в Манстері.

Звіт головного предсідника

Д-р І. Флис звітував про свою участь в організаційних нарадах в Аллентавні, Клівленді, Ню Йорку, Ню Гейвені, Дітройті, згадуючи тут про невіджалувану втрату, передчасну смерть головного радного Романа Татарського, про 2-гу Конвенцію УАКРади, про Крайовий братський конгрес у Фініксі, Аріз., та про святкування 95-ліття УНСоюзу в Ню Йорку, Чикаґо (Манстер), Філядельфії і, останньо в Нюарку.

Звітуючи про організаційну діяльність, головний предсідник подав точні статистичні дані по кінець листопада за округами і відділами, як теж індивідуальні досягнення секретарів і організаторів. Серед округ перші три місця займають Філядельфія (185 нових членів), Чикаґо (108) і Піттсбурґ (75); серед відділів перед веде Відділ 231 в Кемден, Н.Дж. із 31 новим членом, далі йдуть Відділ 22-ий (Чикаґо — 29), Відділ 63-ій . (Форд Сити, Па. — 26), Відділ 217-ий (Рочестер, Н. Й. — 26) і Відділ 271-ий (Елмайра, Н.Й. — 22). Серед індивідуальних організаторів є: головний радний Василь Пастушок (31 нових членів), головна радна Гелен Олек-Скат (29), М. Турко (26), С. Приймак (26) і І. Чопко (22). Серед професійних продавців забезпечення Микола Бойко приєднав 26 нових членів на суму 660,000 дол. забезпечення.

На 1990 рік, рік конвенційний, Екзекутива затвердила організаційний плян, який встановляє приєднання 2,000 нових членів — 1,000 до Конвенції і 1,000 до кінця року — на загальну суму забезпечення 10,000,000 дол.

Проголошення 32-ої Конвенції

Головний секретар В. Сохан предложив текст проголошення 32-ої Річної Конвенції УНСоюзу у двох мовах, українській та англійській. Цей текст одноголосно затверджено і вирішено його проголосити у „Свободі" в числі з 3-го січня 1990 року та в „Українському Тижневику" в числі з 7-го січня 1990 року.

В дальшому В.Сохан поінформував, що, згідно з постановами статуту УНСоюзу, вибори делеґатів і заступників делеґатів мають відбутися впродовж 30 днів від дати проголошення Конвенції, тобто до 4-го березня 1990 року.

Разом з місячними виказами та рахунками на січень 1990 року будуть вислані секретарям відділів друки повновластей для делеґатів і заступників, по два формулярі для кожного делеґата і заступника. Повновласті будуть вислані згідно зі станом повноправних членів Відділів з 31-го грудня 1989 року, який рішає про управнення відділів до делеґатів.

Після закінчення висилки місячних виказів і рахунків на січень буде проголошений у „Свободі" список та адреси секретарів відділів, які мали менше, як 75 повноправних членів. Ці списки будуть також вислані всім секретарям цих відділів, щоб дати їм змогу договоритися з другими відділами про об'єднання (не більше, як по два відділи), для вибору спільних делеґатів і заступників. Відділи, які домовляться про об'єднання, повинні негайно повідомити про це Рекордовий Відділ Головної Канцелярії УНС. Коли наспіють такі повідомлення про домовлення від обох об'єднаних відділів, тоді їм будуть вислані формулярі повновластей, по два для делеґата і для заступника.

Виповнені та попідписувані повновласті делеґатів і заступників делеґатів повинні бути вислані до Рекордового Відділу Головної Канцелярії не пізніше, як 10 днів після їх вибору. По одному примірникові повновласті треба переслати Головній Канцелярії, а другий примірник повновласті передати делеґатові, щоб він привіз її зі собою на Конвенцію. Коли замість делеґа іде на Конвенцію заступник делеґата, йому треба передати повновласть заступника, щоб він предложив її при реєстрації Верифікаційній комісії Конвенції.

Отримані на час повновласті делеґатів і заступників делеґатів провірить та затвердить Головний Екзекутивний Комітет і тоді такий список делеґатів і заступників проголосить разом з програмою Конвенції у „Свободі" не пізнише як 30 днів перед початкомм Конвенції. 32-га Конвенція УНСоюзу відбудеться в тижні, починаючи від понеділка, 28-го травня 1990 року в готелі Гаєт Рідженсі Балтимор, у Балтиморі, Мериленд.

До підготови до Конвенції належить виготовлення та друк у формі книги звітів усіх членів Головного Уряду, які повинні надіслати ці звіти головному секретареві не пізніше, як 31-го березня 1990 року.

Як уже згадано, на пропозицію головного касира У. Дячук Екзекутива рішила виплатити своїм членам дивіденди в 1990 році на загальну суму 1,5 міл. дол.

Екзекутива також признача суми по 5,000 дол. на допомогу пошкодженим у землетрусі в Каліфорнії і гураґаном в південних стейтах.

У дискусії над різними справами ствержено, що непорозуміння в Окрузі Чикаґо полагоджено.

Побажаннями веселих свят і щасливого Нового Року д-р І. Флис закінчив ці кінцеворічні наради.

Телевізія в залі церкви св. Володимира в Глен Спей

В середу, 6-го грудня, наше громадянство мало нагоду перший раз в залі церкви св. Володимира в Ґлен Спей Н. Й., оглядати на телевізії фільм зі свята Тараса Шевченка у Львові, яким українська громада Львова і всієї України вшанувала пам'ять нашого Пророка. Це врочисте свято, яке стягнуло найкращі мистецькі сили Галичини, було влаштоване для здобуття фондів на побудову пам'ятника нашому Пророкові в Столиці Західної України у Львові.

Цей фільм зі свята Шевченка у Львові — це перший фільм зі серії фільмів з України, або з українською тематикою, які Управа Об'єднання Українців заплянувала висвітлювати, особливо в часі зимового сезону. Як часто будемо висвітлювати фільми, це залежатиме головно від заінтересування громадянства. Наразі Управа плянує висвітлювати їх кожної другої середи місяця. Для цієї цілі Управа закупила телевізію (27 інчів) і Ві-Сі-Ар за ціну біля 1,000 дол. Щоб не було непорозуміння, хочемо зазначити, що зібрані гроші з добровільних виступів на залю в часі висвітлювання фільму це не є збірка на фонд побудови пам'ятника Шевченка у Львові, бо це була б смішна мінімальна наша жертва на цю ціль, це головно є збірка на частинне покриття коштів закупу телевізії.

Управа уважає, що коли участь і жертвенність громадянства буде ще більша, зібрані гроші не будуть призначені лише на кошти телевізії чи пов'язане з нею улаштування, але будуть переслані до фонду України, або на інші проєкти в церкві.

На цьому місті хочемо зазначити, що Управа з фондів, які має тепер, рішила в найближчих днях переслати 1,000 дол. до фонду України, щоб підкреслити, що й наша невелика громада в Ґлен Спей не є обоятною до потреб нашого народу в Україні і хоч скромними нашими жертвами хочемо їм помогти.

Управа Об'єднання заплянувала ці імпрези і хоче їх дальше продовжувати радо прийме всілякі поради, а навіть поміч від наших громадян, щоб в довгі зимові вечорі принести в наші серця хоч частину українського євшан-зілля.

УКРАЇНСЬКА МОВА В РОДИНІ, В УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКВАХ, В УКРАЇНСЬКИХ УСТАНОВАХ, В УКРАЇНСЬКИХ ПУБЛІКАЦІЯХ, — У ЧАС ПРИМУСОВОГО РОСІЙЩЕННЯ УКРАЇНИ НА НАС СПАДАЄ ОБОВ'ЯЗОК ЗБЕРЕЖЕННЯ ВЕЛИКОГО СКАРБУ НАРОДУ!

Ділимося із Друзями, Приятелями, Знайомими і цілим Українським Громадянством тут і за океаном сумною вісткою, що 25-го грудня 1989 р. відійшла у Вічність у Kingston, Канаді по довгій і важкій недузі наша Найдорожча
ДРУЖИНА І ТЕТА

бл. п.

Ірена Голубовська Говден

танечниця-балерина, колишня учителька танку у Філядельфії, Ню Йорку, Чикаґо

ПАРАСТАС відбудеться у п'ятницю, 29-го грудня 1989 р. о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Насевич при Franklin і Brown вул. у Філядельфії, Па.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у суботу, 30-го грудня 1989 р. о год. 9-ій ранку у тому ж похоронному заведенні, а о год. 9:30 ранку Заупокійна Служба Божа у церкві св. Миколая при 24 і Poplar вул. у Філядельфії, звідтіль Тлінні Останки будуть перевезені на цвинтар у Факс Чейс, Па.

У горі:

муж — СТЕПАН
сестрінка — ГЕЛЕНКА
похресниця — УЛЯНА БЕРЕЗА
товаришки —
ЛІДА БЕРЕЗА
ХРИСТЯ І МАРТА ОЗАРКІВ
колишні учні балету
та ближча і дальша Родина за океаном
і близькі Друзі

Просимо про молитви за спокій Душі.

УРОЧИСТОСТІ В ЛЮКСЕМБУРЗІ З НАГОДИ 25—ЛІТТЯ СМЕРТИ СЛ. П. ПОЛКОВНИКА А. МЕЛЬНИКА

У Люксембурзі спочиває один із найвидатніших організаторів Українського Національного Руху, обраний головою Проводу ОУН, після трагічної смерти полковника Євгена Коновальця невтомний борець за права та свободу українського народу — полковник Андрій Мельник. З року на рік 1-го листопада на могилі цього великого сина України проходять поминальні врочистості. Проте цього року ці врочистості набрали ширшого маніфестаційного характеру у зв'язку із 25-літтям смерти полковника.

Цього року, 1-го листопада, до Люксембургу з усіх країн Західної Европи, а також і з Канади та ЗСА прибуло понад 150 осіб щоб вшанувати пам'ять полковника А. Мельника. У поминальних врочистостях взяли участь сучасні передові діячі ОУН — голова ПУН і віцепрезидент УНР Микола Плав'юк, голова сенату д-р Яків Маковецький, член сенату д-р Мусіянович, як і представники з різних теренів: д-р Б. Шебунчак з ЗСА, Д. Славич з Канади, друзі Костик і Диль з Англії, друзі Геник і Бойко з Франції, друзі Мардак і Антохій з Німеччини.

В релігійних відправах, що проходили в церкві та на цвинтарі взяли участь католицькі священики на чолі з Владикою Михаїлом Гринчишином, Єпископом українців-католиків у Франції в Бенелюксі а далі о. мітрат Павло Кіт, парох Шарлеруа і о. декан Павло Когут парох для Альзації та Люксембурґу. Крім того у врочистостях взяли участь священики УАПЦеркви о. архіпротопресвітер Паладій Дубицький та о. архиєрей Борис Хайневський з Мецу.

Архиєрейська Служба Божа була відправлена в церкві на Боннервеґ Єпископом Михаїлом в асисті священиків, серед яких був також і німецький монах із Кобленцу о. Дамян Шеферс, великий прихильник і любитель українського католицького обряду. Співав чоловічий хор із Саарбрюкен, складений із німців та під диригентурою німця Освальда Шуга. Цей німецький хор вивчив цілу нашу літургію і чудово співав. Його можна прирівняти тільки до відомого Візантійського хору з Голляндії. Велика церква згромадила понад 800 осіб, в більшості люксембурців, які з великою увагою і захопленням слідкували за прекрасними молитовними мелодіями нашого обряду. До цього великою мірою причинився парох церкви на Боннервеґ, який брав участь в відправі, а один з монахів пояснював французькою мовою окремі частини Архиєрейської відправи. Крім того парох висловив під час богослуження проповідь французькою та німецькою мовами, в якій з'ясував сучасну ситуацію УКЦеркви на нашій Батьківщині, її переслідування з боку совєтського режиму та боротьбу за леґалізацію. Під час відправи відбулася збірка на видання релігійної літератури УКЦеркви, яка була попереджена зверненням пароха.

Після архиєрейського богослуження відбулася на гробі сл. п. полковника Андрія Мельника Соборна панахида на цвинтарі Бонерверґ, що її відправили Владика Михаїл та о. архіпротопресвітер Палладій в асисті священиків. Після закінчення панахиди о. Паладій Дубицький та голова ПУН Микола Плав'юк виголосили короткі промови, в яких згадали заслуги Полковника для української національно-визвольної боротьби. Голова ПУН зокрема підкреслив, що сучасні події в Україні є найкращим доказом того, що довголітня праця Полковника та Націоналістичного руху взагалі дають сьогодні свої плоди. Панахида закінчилася відспіванням українського національного гимну. Як під час архиєрийської відправи, так і на цвинтарі під час панахиди повівали прапори націоналістичних організацій.

А могила Полковника була вкрита численними вінками, що їх склали ПУН ОУН, Президія УНО і БО Канади, Центральна Управа ОДВУ і БО ЗСА, Об'єднання українців у Великобританії, Українська Національна Єдність у Франції, Головна управа Українського Золотого Хреста в ЗСА, Фундація ім. Ольжича, Теренові Проводи ОУН Бразилії, Аргентини, Австралії, Великобританії, Німеччини, Франції та ЗСА.

Після Панахиди, відбувся в парохіяльному домі обід для учасників святкувань, який згромадив понад 130 осіб. Підготовили його привезені о. Когутом Сестри служебниці. Після обіду 15 молодих бандуристів з Бельгії та Східної Франції відіграли на бандурах і відспівали ряд релігійних та українських народних пісень, в тому такі як „Отче наш", „Заповіт", „Видиш, брате мій" та ряд інших. Диригентом бандуристів був братанич о. декана Когута мґр Павло Когут.

Врочисті святкування, присвячені пам'яті полковника Андрія Мельника у зв'язку з 25-літтям його смерти, пройшли в поважній і заразом сердечній атмосфері. Організація святкувань належала д-рові Якові Маковецькому та о. деканові Павлові Когуту. Зокрема слід підкреслити великі заслуги о. Когута, який з невтомною енергією та не жаліючи трудів великою мірою причинився до того, щоб святкування пройшли справно і врочисто. Він перевів особисті розмови з парохом церкви, організував відповідну обстановку під час архиєрейської богослужби, вівтар був прикрашений вишиваною скатертю, перед вівтарем виднілися українські ікони також на тлі вишивок, що створили своєрідний імпровізований іконостас. З його ініціятиви у свій час організувався в Саарбрюкен і згаданий вже нами німецький хор, що вивчив українську літургію та прекрасно відспівав її під час відправи. Заслугою о. Когута було також влаштування обіду та виступу бандуристів. Тож о. Когутові належить спеціяльна подяка.

Слід ще додати, що під час святкувань в Люксембурзі був також присутній і молодий українець із Києва і це надає духового сполучення між еміграційною українською громадою, що вшанувала пам'ять Полковника та краєм, в якому сьогодні проходять незвичайні події, проходить бурхливе національне відродження. Все це сповнює наші серця оптимізмом і надією, що та мета, за яку боровся полковник Андрій Мельник стоячи на чолі Українського Національного Руху, незабаром буде здійснена.

М. С.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

на **ПАТРІЯРШИЙ ФОНД** зложили:

X-89

3,000.00 дол. — Н. Н., Нюарк, Н. Дж. — на Український Католицький Університет ім. св. Клемента в Римі;
250.00 дол. — Церковний Комітет у Вайпдвуді, Н. Дж.,
по 200.00 дол. — Марія Маргсяк з родиною (у пам'ять чоловіка і діда у 5-ту річницю смерти), Допомогова секція в Баффало, Н. Й. — на фелон для священиків в Україні (передала Оксана Бережницька);
по 100.00 дол. — Дарія Витанович, Володимира Сливоцька, Марія Романенчук і Оксана Левицька, Володимир Когутяк, д-р Александер Стрільбицький, д-р Роман Осінчук, Ірена Ванчицька, Андрій Турчин (у пам'ять дружини бл. п. Ольги (1927-1964), Модест і Ірена Кливак;
по 50.00 дол. — Ярослав Сидір (на видання релігійної літератури на висилку в Україну), Павло Німець;
35.00 дол. — д-р Наталія Пазуняк (звернений гонорар);
по 30.00 дол. — д-р Зенон Ґіль (на радіопрограму „Голос Воскресіння"), Петро Демків;
по 25.00 дол. — Ярослав Масюк, Олена Костюк, Зенон і Теодозія Савицькі (на допомогу Церкві в Україні), Володимир Божик, Павлина Німилович, Марія Гіщинська, Ольга Лісс, Роман Кухта;
по 20.00 дол. — Розалія Доляк, Володимир Мандюк, Маркіян і Люба Онуферко (у пам'ять бл. п. о. Михайла Пирога);
по 15.00 дол. — Емма Послушна (у пам'ять бл. п. Петра Наконечного), Дарія Пенцак,
по 10.00 дол. — Володимир Барагура, Марія Оксана Бачинська, мґр Юліян Бачинський, Аліна Олексин, Борис Дурбак, Александер Шкробко, Марія Павловська, Іванна Кононів;
5.00 дол. — Вячеслав Сенутович

З нагоди 80-их уродин Андрія Бука зложили в Гантері, Н. Й.
125.00 дол. — син Юрій Бук з родиною;
125.00 дол. — донька Оксана Богославець з родиною.

Вельмишановному Солінізантові Андрієві Букові з вісімдесятліттям, бажаємо много Божих ласк, кріпкого здоров'я та сили до дальшої праці для Рідної Церкви і Народу.

З нагоди 5. річниці смерти бл. п. Патріярха Йосифа зложили:
по 25.00 дол. — Нестор і Люба Козбур, Йосиф і Люба Кладко,
20.00 дол. — Олена Филипович

На радіопрограму „Голос Української Діяспори" зложили:
300.00 дол. — Українська Щадниця у Філядельфії (даток за липень, серпень і вересень 89 р.).

На фундацію „Збереження української молоді в діяспорі" зложили:
100.00 дол. — Михайло й Ірина Ковалишин

Українське Патріярхальне Товариство, Відділ Баффало, Н. Й. — переслав Зенон Боднарський (реф. Патр. Фонду), на релігійні книжки в Україну, зложили:
1,000.00 дол. — Михайло Кладочний;
500.00 дол. — Укр. Патр. Т-во в Баффало, Н. Й.;
1,200.00 дол. — наступна рата зі збірки Укр. Патр. Т-ва в Баффало, Н. Й.,
25.00 дол. — Петро й Ірина Остапчук — в пам'ять бл. п. Марти Саган (влучене в суму 1,200.00 дол.)

Листа ч. 033 — збірка в Елмайра Гайтс, Н. Й. — зібрав Василь Осташ, зложили:
по 25.00 дол. — о. Юрій Лукачик, жінки-пирожниці (передав о. Юрій Лукачик), УКК в Елмайра Гайтс (Петро Німець, голова), Василь Осташ з родиною;
20.00 дол. — Зоня Федьків,
по 10.00 дол. — Іван Ващишин, Антось Паранюк, Василь Цап, Михайло Скай,
5.00 дол. — Іван Олійник, Левуш Сенков, Василь Панкевич, Василь Костів, Вероніка Урущак, Михайло й Антонія Овдіденко, Іван Лайхман, Василь Петрик, Михайло Осташ, Михайло Овдіденко, Павло Німець, Володимир Курчинський, Катерина Панкевич, Роман Федорів, Марія Федорів, Анна Скай, Михайло Дучий;
4.00 дол. — Анна Мартинюк,
3.00 дол. — Катерина Саган;
по 2.00 дол. — Николай Гопчук, Йосиф Ружанський, Михайло Петрик, Дмитро Бандерівський,
по 1.00 дол. — Петро Панила, Никола Рось, Стефан Олійник, Володимир Казельський

Збірка Українського Патріярхального Товариства Пітсбурґ і Західня Пенсильванія за рік 88-89.

1. Збірка Пітсбурґ-південь і околиця, збірщик А. Германський, зложили
по 50.00 дол. — проф. Василь Ящун, П. Крупник, І. Дзядик, Родина покійного Максима Чорнія із завіщання,
30.00 дол. — М. Крупа,
по 25.00 дол. — адв. Роман Комічак, Н. Данек, А. Германський;
по 20.00 дол. — М. Дуркач, П. Вельґот, інж. М. Комічак, Осип Полатайко, М. Франко, Ант. Шмуль, А. Волос, Д. Головатий, І. Роговський
по 15.00 дол. — Ю. Перекішка, А. Заблоцький,
по 10.00 дол. — В. Максимович, П. Яцишин, В. Бобик, Вол. Гуменицький, С. Коваль, А. Гузар, А. Боднар, М. Стець, В. Дитко, П. Мількат, В. Садовий, М. Мураль, Т. Івасів, Анна Качурак, Марк Комічак, М. Кумчак, Г. Сива, М. Дзядик, Ір. і П. Іванонків, В. Бородиця, Е. Зварич, Р. Спільник, П. Гірник, Ів. Грицюк, Яр. Бернацький, М. Бібик, М. П. Годованець, д-р Яр. Петрущак, М. Чорній, І. Іванонків, М. Годованець, М. Козак, В. Бобурчак, д-р Ю. Кишакевич, П. Плакс;
по 5.00 дол. — Вол. Дзядик, Микі Комічак, Д. Бобурчак, М. Львівський, Л. Заліщук, М. Ґерманський.

---

2. Збірка в Мекізпорт, Па., збірщик М. Смерека, зложили:
по 50.00 дол. — М. Смерека, Д. Смерека;
25.00 дол. — Вівтарне Товариство св. Івана Хрестителя в Мекізпорт, Па.;
по 10.00 дол. — Т. Боднар, Д. Брукс, пирожниці св. Івана Хрестителя в Мекізпорт, Па.;
по 5.00 дол. — Д. Неро, Д. Сиґмунд, Дкн. Р. Ґарвас, Джордж Томич, О. Джін Ореняк, П. Боченко, І. Яблонський, М. Вельбак;
по 3.00 дол. — Т. Корлінчак, І. Ореняк, П. Кейс

---

3. Збірка: Аліквипа, Па., збірщик Ольга Манастирська, зложили:
100.00 дол. — Ольга Манастирська;
по 25.00 дол. — Зенон Комоницький, В. і І. Манастирський, д-р М. Еванціо, Е. Манастерські;
20.00 дол. — Ілля Матіяш;
10.00 дол. — В. Вашин.

---

4. Збірка: Пітсбурґ-північ — збірщики С. Вачек і С. М. Тимяк, зложили:
100.00 дол. — інж. С. М. Тимяк;
30.00 дол. — Е. Качмар;
25.00 дол. — М. Сохоцький;
по 10.00 дол. — К. Дикун, М. Добрянський, С. Вачек, С. Баршовски, М. Шпак, В. Ґупа;
по 5.00 дол. — П. Щерба, І. Кікта.

---

5. Збірка: Карнеґі, Па. — збірщик М. Сивий, зложили:
25.00 дол. — Тео. Сивий;
20.00 дол. — М. Сімек;
10.00 дол. — М. Сивий;
7.00 дол. — М. Нечипір;
по 5.00 дол. — М. Корсо, М. Міщук, Е. Чучман, Гр. Шараневич.

---

6. Збірка в Мекізрокс, Па. — збірщик І. Михайлів, зложили:
25.00 дол. — Із. Луковський;
20.00 дол. — І. Михайлів;
10.00 дол. — В. Воробій.

---

7. Збірка: Пітсбурґ-південь — збірщик М. Баран, зложили:
30.00 дол. — інж. Р. Бойкович;
по 20.00 дол. — П. Шаґала, Брати Олійники;
по 10.00 дол. — М. Баран, П. Бліщ, В. Ванат, Б. Конецький;
по 5.00 дол. — І. Кростин, Д. Дрекслер.

Збірки в Дітройті, Миш. від кінця липня до кінця жовтня — збирала Надія Кунинська.

В пам'ять бл. п. Стефанії Лужецької, зложили:
25.00 дол. — М. і Н. Кунинський;
20.00 дол. - В. і Е. Барнич;
10.00 дол. — Д. Ременюк.

В пам'ять бл. п. Марії Козак, зложили:
50.00 дол. — д-р П. і І. Джуль;
30.00 дол. — М. і Н. Кунинський;
по 25.00 дол. — Л. і Н. Гевко, І. і І. Ляш;
20.00 дол. — І. і К. Іваницький;
по 10.00 дол. — Р. Бараник, Ю. Вонсуль, І. Гнатчук, Ґ. і О. Ґудз, М. Кавка, Я. Кривий, Б. Кудрик, О. Стояловська

В пам'ять бл. п. Богдана Обуховського, зложили:
10.00 дол. — Я. Кривий.

В пам'ять бл. п. Михайла Іваницького, зложили:
по 10.00 дол. — М. і Н. Кунинський, д-р З. і О. Стельмах

В пам'ять бл. п. Романа Юрія Липецького, зложили:
по 15.00 дол. — Л. і В. Колодчин, М. і Н. Кунинський, М. і П. Лаврин.

В пам'ять бл. п. проф. Пилипа Гейди, зложили:
50.00 дол. — С. і А. Феденко;
40.00 дол. — С. Лазечко;
по 25.00 дол. — М. і Н. Кунинський, В. і О. Папіж;
по 20.00 дол. — М. і А. Воронович, Я. Кривий, Б. Лиса, Б. і М. Лісовський;
15.00 дол. — Д. Конюх;
по 10.00 дол. — А. Воробкевич, А. і З. Камінський, І. Кучер;
5.00 дол. — Н.Н.

В пам'ять бл. п. Мартина Новаківського, зложили:
1,000.00 дол. — Ірина Новаківська — дружина;
25.00 дол. — М. і Н. Кунинський;
по 10.00 дол. — І. Іваницька, М. і К. Іванчук, Я. Кривий.

На похороні бл. п. Миколи Слободяна, зложили:
по 10.00 дол. — Галина Слободян, О. Ю. Урбанські, переслав д-р Ярослав Кривяк, Севен Гіллс, Огайо.

Додаток до збірки УПТ в Гартфорді, Конн. — переслав д-р Я. Остапюк, зложили:
по 20.00 дол. — К. Гадзевич, Я. Кукіль - в пам'ять бл. п. Ж. Селяк.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.
Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку: IRS No. 23-7380645.

Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117

УКЦерква...

(Закінчення зі стор. 2)

раїні. Ми, доховники думаємо про Церкву. В Україні не мають катехизмів, не мають богослужебних книг, не мають молитовників, не знають історії Церкви. Що бідні люди можуть знати про релігію, коли десятками літ впоювали в них, що релігія є опіюмом народу і що нема Бога! Щоб перебороти наслідки цієї неволі — треба фондів, адже треба масових накладів різної релігійної літератури. Поруч із друкованим словом — треба протидіяти ворожій атеїстичній пропаганді — живим словом. Крім радіопередач в Україну американських радіовисилень — ми особливо цікавимося радіостанцією у Бельгії, яка надає релігійні програми в Україну. Все це коштує і ми переводимо на цю ціль окремі збірки. Наші люди дуже жертвенні.

— Преосвященний Владико, ви з усіх наших Владик в Америці, нікого не ображаючи, найбільш активні, метушливі, найбільше подорожуєте. Що задумуєте на найближчий час?

— Це покаже розвиток подій. Може треба буде полетіти знову в Україну і безпосередньо нарадитися з іншими Владиками щодо дальшої допомогової акції. Остання вістка така, що Російська Православна Церква хоче судово оспорювати добровільний перехід парохії Преображення Господнього до давньої рідної Української Католицької Церкви. Ми мусимо леґальними способами відстояти право вірних свобідно визнавати свою віру. Зрештою — Стемфордська епархія — велика, вона спричиняє багато праці і турбот, з яких найбільшою є брак священиків. Це зрештою, журба не тільки наша. Чув я не раз, що причиною недостачі духовників є целібат, який ніби відстрашує молодь від духовного стану. Але в Українській Православній Церкві нема целібату і є там та сама журба — та саме нехіть молодих студентів студіювати теологію і посвятитися службі Богові та народові. Може це тільки такий переходовий час...

Дякую сердечно, Владико.